

LV.

Forflag til Lov

om

Ophævelse af Forordning af 11te November 1791 § 4 Litr. h. (Fremfat i Folkethinget d. 23. Novbr. 1882 af Justitsminister Mellemann.)

Bestemmelsen i Forordningen af 11te November 1791 § 4 Litr. h. om Brevsendelse ved Bud hæves, og Postforsendelse bliver at benytte overalt, hvor dette kan ske uden Skade for Tjenestens Løb, dog at Sogneraadene skulle være pligtige, hvor Brevomdeling ikke finder Sted, at drage Omhu for, at de til Brevsamlingsstedet ankommende Tjenestebreve til Sognefogden uopholdelig tilbringes denne. Kan Forsendelse ved Bud ikke indgaa, bliver denne at udføre ved direkte af vedkommende Retsbetjent leiet Bud og den derfor udlagte Betaling, forsaavidt den ikke i Medfør af gjældende Regler paahviler nogen anden Kasse, at refundere af Statskassen.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som bekendt blev der i sidstafvige Rigsdagssamling ved privat Initiativ i Folketinget indbragt et Forflag til Lov om Ophævelse af Bestemmelsen i Fredg. af 11te November 1791 § 4. Litr. h. om Brevsendelse ved Bud. Behandlingen af dette Lovforslag, som vedtoges af Folketinget, blev imidlertid ikke tilendebragt, idet Forslaget, efter at det under Behandlingen i Landstinget var undergaaet forffjellige Ændringer, under den fornævnte Behandling i Folketinget blev henvist til et Udvalg, der ikke naaede til derover at afgive Betænkning. I Overensstemmelse med et under Forhandlingerne i Rigsdagen for det Tilfælde, at det nævnte Lovforslags Behandling ikke maatte blive tilendebragt, yttret Ønske, er Spørgsmaalet om Ophævelsen af den ovennævnte Lovbestemmelse senere bleven gjort til Gjenstand for Overveielse af Justitsministeriet.

Ministeriet har nu ikke kunnet andet end erklære, at den Fremgangsmaade, som den anførte Bestemmelse i Forordningen af 11te November 1791 nærmest giver Anvisning paa, under Nutidens Forhold er ueguelig, saavel forsaavidt den maatte føre til, at man udlader at benytte Posten, hvor Posten kan benyttes, som ogsaa, hvor Talen er om at bruge Budsendelse, og at der derfor er grundet Anledning til paa dette Punkt at gjøre en Forandring. Man har derhos ikke fundet, at der var tilstrækkelig Grund til, i Overensstemmelse med det i saa Henseende under det tidligere Lovforslags Behandling i Landstinget

vedtagne Ændringsforslag, at indskrænke sig til at erklære den omhandlede Lovbestemmelse for ophævet for Retsbetjentenes Vedkommende. Som det vil erindres, var Anledningen til denne Ændring den, at man nærede Betænknelighed ved uden videre at fratage Sognefogderne den Ret, som disse i Kraft af den omspurgte Bestemmelse maatte have havt til i visse Tilfælde at benytte Sognebud. Det skjønes imidlertid ikke, at der, naar man først ophæver den Afgang, Forordningen af 1791 hjemler Retsbetjentene til, istedetfor at benytte Posten eller leiet Bud, at lade Embedsager befordre paa den Maade, at de tilstilles en Sognefoged, som saa lader dem befordre videre ved Sognebud, vil blive Spørgsmaal om nogen Ret for Sognefogderne til at bruge saadant Bud til Befordring af de fra dem enten i deres Bestillings Medfør eller i Genhold til Ordre fra Forefatte udgaaende Meddelelser. Ligesom der nemlig ikke kan antages at tilkomme Sognefogden nogen saadan Ret, forsaavidt Talen enten er om tjenstlige Indberetninger, som af ham tilstilles Retsbetjenten om foresaldne Tilfælde, hvorimod disse maa indsendes med Posten, hvilket jo kan ske uden Udgift for Sognefogden, eller i paatrængende Tilfælde ved leiet Bud, hvis Betaling da bliver at afholde af vedkommende Kasse, i Reglen Delinkventkassen, og ligesom det samme maa gjælde, forsaavidt Sognefogden undtagelsesvis, t. Ex. ved at sende Bud efter Legen i Ulykkestilfælde, maatte handle paa Politimesterens